

Iubirea lor

Daniel Vișan-Dimitriu

Iubirea ei ... se-ascunde în falduri de mister,
fugind cu amintirea din vremea ce-a apus;
Iubirea lui ... așteaptă, de dincolo de cer,
ca norii să dispară, cu tot ce i-a adus.

Iubirea lor, aceeași, se-ascunde în tăceri
și pare liniștită, dar suferă-n pustiu,
și simte cum își pierde, treptat, dintre puteri,
și plânge ca o mamă la moartea unui fiu.

Iubirea ei ... se-ascunde, când știe c-ar putea
să se arate iarăși, să spună un cuvânt;
Iubirea lui ... așteaptă, nu știu ce speră ea,
căci norii o separă de tot ce-i pe Pământ.

Povestea ei ciudată, nu pare-a se sfârși,
căci nu "a fost odată". O fi, sau n-o mai fi?